

forekommer mig derfor, som der ogsaa fra forskellige Sider er gjort gældende, at naar man kun vil tilstaa Næringskommunen et Bidrag af 2 pCt. af den Næring, som drives af udenforboende, da er dette for de Kommuner, hvor Statteprocenten er 6 og mere, aldeles ufyldstgørende, og en Lov, som udkommer med den Bestemmelse vil ganske sikkert ikke vække Tilfredshed, men forøge den Utilfredshed, der allerede er til Stede over for den bestaaende Tilstand. — Den ærede Minister støttede sin Betragtning om Nødvendigheden af at gaa saaledes frem derpaa, at han vilde fastholde den gamle her i Landet hævdede Skat, Formue- og Lejlighedsstaten. Men det forekommer mig utvivlsomt, og den ærede Minister vil sikkert indrømme dette, at vi have ikke gennemgaaende i hele Landet Formue- og Lejlighedsstat. I Kjøbenhavn have vi ikke Formue- og Lejlighedsstat, men Indkomststat, og trindt omkring i de forskellige Kjøbstæder have vi kun en meget modificeret Formue- og Lejlighedsstat. Altsaa det Grundlag, hvorpaa denne Lov er bygget, have vi ikke og ville vi ikke ved Anvendelsen af denne Lov komme ind paa, thi i Kjøbenhavn ville de vedblive med deres Indkomststat paa samme Maade som hidtil, og alt, hvad der skulde værdsættes med Hensyn til Personens hele økonomiske Stilling, vil her i Kjøbenhavn ikke komme i Betragtning, thi her kan man ikke tage Hensyn til andet end til den rene Indtægt. (En Stemme: Jo!) Ja, de følge den vedtægtsmæssige Bestemmelse om Medsættelser; men har en Mand i et Aar ingen Indtægt haft, saa betaler han ingen Skat. Uden for Kjøbenhavn derimod vil en Mand, selv om han har haft Tab, dog ikke slippe for at betale Skat, naar han dog sidder i en stor Forretning eller har Formue, men paa Grund af Forholdene vil han kun komme til at betale en moderat Skat. Man maa derfor ikke fastholde alt for stærkt, at det er nødvendigt at blive ved Opholdskommunen, fordi Personens hele økonomiske Stilling maa tages i Betragtning ved Værdiættelsen og navnlig ogsaa ved Bestemmelsen af Skatten paa den Næring, som han har i en anden Kommune. Det er klart, at i Kjøbenhavn vil dette Hensyn ikke komme i Betragtning over for den Næring, som kjøbenhavnske industridrivende og handlende drive i andre Kommuner. De kunne ikke der tage Hensyn til Personens hele økonomiske Stilling, thi de have deres Indkomststat og deraf er det, at man i Loven tilbyder Næringskommunen indtil 2 pCt., dog ikke over Halvdelen af paagældendes hele personlige Skat. Det tror jeg ikke er rigtigt, og det haaber jeg, at

det Udvalg, der kommer, vil søge at faa ændret.

Nu sagde den ærede Minister, hvis jeg ikke huffer fejl, tillige dette: Ja, de Folk, der bo i en Kommune, men drive i alt Fald nogen Næring i en anden Kommune, skulde ikke den sidste Kommune faa meget som den, hvor de opholde sig. Jeg tror i det hele taget, at den Betragtning bør man slet ikke opholde sig videre ved, om et Medlem af en Kommune har mere eller mindre Gavn af Kommunens Institutioner. Thi vil man afveje det, vil der i enhver Kommune findes en stor Mængde Mennesker, som ikke har den allerfjærreste Gavn af de kostbareste Institutioner, som vi have. Hele det store almindelige kommunale Skolevæsen, hele Fattigvæsenet kommer aldeles ikke den store besiddende Del af Kommunens Behoere til Gode i den Forstand. Nej, den Betragtning kan man ikke gøre gældende. Man kan ikke dele Kommunens Medlemmer saaledes, at her er den Klasse, som har Gavn af Institutionerne, og her er den, som ikke har Gavn af dem. Naar man er i en Kommune, er man i et Samfund, og i et Samfund, hvor man maa staa Last og Brast med hinanden, og er forpligtet til at hjælpe paa alle de kommunale Omraader, som der skal hjælpes paa fra Kommunens Side. Derfor maa den, som har Raad til at betale, betale til Skolevæsen og Fattigvæsen, uagtet han ikke selv har nogen Fordel deraf; det er det kommunale Baand mellem de forskellige Medlemmer, der gør dette nødvendigt. — Nu siger jeg altsaa, at den Mand, der driver Næring i en Kommune, men ikke bor der, ogsaa er knyttet til Kommunen, om end ikke med de samme stærke Baand som enhver anden, der bor i denne Kommune. Jeg ser her ganske bort fra, at hans Bedrift maaste koste Kommunen meget ved Slid paa Gader og Veje og slikt, at han ogsaa kalder Arbejdere til Kommunen, hvis Børn besøge Kommunens Skoler. Men alligevel bevirker det Baand, der knytter ham og hans Virksomhed til det Samfund, hvori der almindelig stattes 6—8 Procent, at han ikke kan afsinde sig til denne Kommune med 2 Procent. Det forekommer mig at være aldeles klart, at deri ligger en Uretfærdighed i Lovforslaget, som det Udvalg, der kommer, maa søge at fjerne.

Nu spørger den højtærede Minister, om jeg da ikke har Betænkelse ved at overlade Paaligningen til Næringskommunen. Jeg udtalte mig, tror jeg, ikke ganske bestemt derom; jeg vil nemlig nødig opfordre det Udvalg, der kommer, til i den Henseende at binde sig i den ene eller den anden Retning. Thi jeg erkender, at lige over for de mange for-